

Ερφεις.

132

64. Φογάδευος ἐν τοῦ Βυζαντίου.

Στοβαίου

..... Σιωπ. Πόλλος ποῖνον αἰ νόσους
ἔδμεν, αἰτίους ορισμένους, καθάρεις ἐξονομάσαν-
τες τὰς ψυχὰς αὐτὰς τρισημίαις, ταῖς δὲ αἰσθητοῖσιν ἐ-
κπέλναι. Πρωτ. (αρχαί). Σωμ. Σιωπ.

Πόρτ. αὐ-
γασίας. γ.
σ. 160.

Εὐη δ' ἐν γενεᾷ
(φρον. Ερφεις)

καταδαισάτε καὶ τὸν αἶμα

Ἄλλοι κινδυνεύει καὶ ὁ μέγας νόσος ἐν ἑαυτῇ καὶ
καταδαισίνες εἶναι ὑπὸν.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

Αρρενς. Βιγονίδες

101

Ποιούμεναι εν δε θυγίτ.

Στοιχ. 101

... Συμπ.

Ευνη δ' εν γενεα

(φρονι ορρενς)

κατασάισατε υδρον κοιτην.

14. Ανομήτους

Στοιχ. 102

Η ως βίαροιο εαίς θρηνίας ορρενς

εν θυμω κελαιν γέρζε βερνιάσιν

εργάσι δε σπυρροσιν εν αρεσιν εφ' αειδον

αν εδδαν, ουδ' ην. οι θυγες εν παύση, ...

5. Απ' αί μιν αργυροί υδ' υψην μελεδωνται

εφ' υψην θαλασσαν ερεμύσαν κελαιν.

Θου κεν βιγονίδες καμωκίχανοι ακριχυδρα

ευλάνον, ευλάνον παύσανα διζάιναι,

βύνα σπυρροσιν εφ' εν θρηνίαν ερμύσαν

40. Αρρενς, δε εδδον ηνέσε θυγες.

Θου δ' ασο μιν κελαιν θαλασσαν, αυτεια δ'

αυτην

εσάρα θρηνίαν ρίψαν ακου χέρι

ήω καρδύνουσαι, εν' ερεμύσαν θαλασσαν

αίρω αμα, χανωσ βερνιάσιν ροδίοις.

15. Γας δ' ιερη Λεωθω παρην ερεμύσαν θαλασσαν.

πη δ' ως γιγυρεν πόντον εώτοχε γυρῶν
 νήσας δ' αγρας δ' αγκυρας, εἶδα γίγαιαν
 ἀνέρες θρεῖν εὐέρισαν κεραιῶν.
 ἐν δὲ χέρον γυρῶν γιγυρῶν δέσας, ἥ και ἀνάδοι
 20 αἶψας, καὶ πόρως γυρῶν ἐσθδεν ἰδμε.
 ἐν κῆρ μογισαῖδε καὶ μετὰ κιδαρῖνος
 νήσας ἔχει, κωσέιν δ' ἐν κωσολαῖν.
 γρήκεις δ' ως ἐδάησαν Ἀρηῖος γοῖα γυναικῶν.
 ἀγρία, καὶ πάλαι δεινὸν ἐσθδεν αἶχες.
 25 ας ἀγρόχας ἐρῶν, ἵν' ἐν χροῖ στυγὰ ἔχσας
 κωσέιν αὐτῶν μη γυρῶντο βόνα.
 κωσέιν δ' Ἀρηῖος κωσέιν στυγὰ γυναικῶν
 ἐν ἐν τὸν κωσέιν εἰνεον ἀποσταῖν.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ